

My Love for the Savior Is My “Why”

By Elder Ricardo P. Giménez
Of the Seventy

A Szabadító iránti szeretetem az én miértem

Ricardo P. Giménez elder
a Hetvenektől

April 2025 general conference

I love our Savior. This is the real and most powerful reason why I do what I do.

Have you ever noticed that our dear prophet, President Russell M. Nelson, continuously extends invitations to us? Not surprisingly, he has invited us to study and ponder the messages shared at the last two conferences. In April 2024, he said, “I hope you will repeatedly study the messages of this conference throughout the coming months.” Then, in October 2024, he said: “I urge you to study [the speakers’] messages. Use them as a litmus test of what is true and what is not during the next six months.”

These invitations can be added to prophetic invitations we have received throughout our lifetimes, including and especially those we have received in recent years. We may feel or think these invitations are another thing we need to add to our to-do lists, simply because we were invited or asked to do it. But could there be more to it?

Pondering over this and all the invitations we had received, I recalled something that I learned and decided long ago. I am trying to do these things which are essential to me because I love Him; I love our Savior. This is the real and most powerful reason why I do what I do, and then connected with this is my love for you, my fellow brothers and sisters.

As your brother, I hope you will consider my words as a sincere invitation to seek to understand the opportunity to link everything we do

Szeretem a Szabadítónkat. Ez az igazi és legerősebb oka annak, amiért azt teszem, amit teszek.

Megfigyeltétek már, hogy drága prófétánk, Russell M. Nelson elnök folyamatosan felkéréseket intéz hozzánk? Nem meglepő módon felkért minket, hogy tanulmányozzuk és gondoljuk át az elmúlt két konferencián elhangzott üzeneteket. 2024 áprilisában ezt mondta: „Remélem, hogy újra és újra tanulmányozni fogjátok e konferencia üzeneteit az elkövetkező hónapok során.” Majd 2024 októberében ezt: „Buzdítalak benneteket, hogy tanulmányozzátok [a beszélők] üzeneteit[t]. A következő hat hónap során használjátok ezeket egyfajta lakmusztesztként annak az eldöntésére, hogy mi igaz és mi nem.”

Ezeket a prófétai felkéréseket mellétehetjük azoknak, amelyeket az életünk során kaptunk, beleértve és különös tekintettel az utóbbi években kapottakra. Úgy érezhetjük vagy gondolhatjuk, hogy ezek a felkérések csak még egy dolgot jelentenek, amit hozzá kell adnunk a teendőink listájához, pusztán azért, mert felkértek vagy megkértek rájuk. De lehetséges, hogy többről van szó?

Ezen és a többi kapott felkérésen elgondolkodva eszembe jutott valami, amit már régen megtanultam és eldöntöttem: Azért próbálom megtenni ezeket a számomra alapvető dolgokat, mert szeretem Őt, szeretem a Szabadítónkat. Ez az igazi és legerősebb oka annak, amiért azt teszem, amit teszek, majd ehhez kapcsolódva jön az irántatok, a fivéreim és nővéreim iránti szeretetem.

Fivéretekként azt remélem, úgy tekintetek majd a szavaimra, mint egy őszinte felkérésre, hogy igyekezzetek meglátni a lehetőséget arra,

with our love for the Savior.

Doing this will help us understand the real “why” behind everything we do as disciples of the Savior. This will help us strengthen our covenantal connection with God, understanding His divine and eternal truths—His eternal and absolute truths that will never change. Eternal truths like “For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life.”

It is interesting that sometimes because we have consistently done things to the point that they have turned into traditions, we allow these traditions or activities to dictate our efforts to build faith in Jesus Christ. It seems that we do these things because we have done them for many years, without considering their impact on our covenantal connection with the Savior.

In our world, we usually focus on what we do and on consistently accomplishing tasks and goals. In a spiritual sphere, we have the opportunity to go beyond just doing things or achieving goals by understanding why we are doing them. If we can understand and connect that the reason behind our actions relates to our love for the Savior and our Heavenly Father, by taking advantage of these opportunities we will understand that even though doing righteous things like having Church activities or traditions and appropriately doing them is a good thing, when we connect them with the “why,” we will be blessed to understand the reason. It won’t be just doing good things or doing them right; we will also get them right.

For example, when you set a goal to read the scriptures, offer sincere prayers, or prepare an activity for your family or ward, is the real goal simply to accomplish these tasks? Or are these actions the means, the tools at your disposal, to achieve the true goal? Is the purpose merely to hold an activity because we have done it for many years and then check the box that we have completed it? Or, once again, are these the means we use to learn, to feel, and to connect with the Savior?

hogy mindent, amit teszünk, összekapcsoljunk a Szabadító iránti szeretetünkkel.

Ez segíteni fog megértenünk a valódi miérett minden mögött, amit a Szabadító tanítványaként teszünk. Ez segíteni fog megerősíteni a szövetséges kapcsolatunkat Istennel, megértenünk az Ő isteni és örök igazságait – az Ő örök és végérvényes igazságait, amelyek soha nem változnak. Örök igazságokat, mint ez: „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”

Érdekes, hogy mivel időnként olyan következetesen tettünk dolgokat, hogy azok hagyományokká váltak, emiatt megengedjük, hogy e hagyományok vagy tevékenységek határozzák meg, milyen erőfeszítéseket tegyünk a Jézus Krisztusba vetett hitünk építésére. Úgy tűnik, azért csináljuk ezeket a dolgokat, mert már évek óta így teszünk, anélkül, hogy megvizsgálnánk, milyen hatással vannak a szövetséges kapcsolatunkra a Szabadítóval.

Világunkban általában arra összpontosítunk, amit csinálunk, valamint arra, hogy folyamatosan kipipáljuk a feladatokat és célokat. Lelki környezetben lehetőségünk van rá, hogy a dolgok elvégzésén és a célok elérésén túl meg is értsük, miért tesszük ezeket. Ha megértjük és felismerjük, hogy a tetteink mögött meghúzódó ok kapcsolatban van a Szabadító és a Mennyei Atyánk iránti szeretetünkkel, akkor ezeket a lehetőségeket megragadva megértjük, hogy bár az olyan hithű dolgok, mint az egyházi tevékenységek és hagyományok – és azok helyes megtartása – jó dolgok, ám amikor összekötjük őket a miérettel, akkor áldatunk meg az ok megértésével. Akkor nemcsak jót fogunk tenni és nemcsak jól fogjuk tenni azt, hanem jó okból is fogjuk tenni.

Ha például kitűztök egy célt, miszerint olvasni fogjátok a szentírásokat, őszinte imákat mondotok, esetleg megszervezték egy családi vagy egyházközségi tevékenységet, akkor vajon a valódi cél egyszerűen e feladatok elvégzése? Avagy ezek a cselekedetek azok a módok, a rendelkezésekre álló eszközök arra, hogy elérjétek az igazi célt? Vajon csupán az a cél, hogy azért tartsunk meg egy tevékenységet, mert már évek óta így teszünk, aztán pedig kipipáljunk egy négyzetet, ha végeztünk? Vagy pedig – újra kihangsúlyozom – netán ezek azok a módok, melyek által tanulunk a Szabadítóról, érezzük a jelenlétét és kapcsolatot építünk ki Vele?

Please don't misunderstand my point about having activities and traditions or setting goals and working hard to achieve them; there is nothing wrong with this. However, I invite you to open your hearts and minds to the opportunity and blessing of understanding why we do these things and how we practice our religion.

A prime example of Christ-centered traditions is the challenge President Dallin H. Oaks extended to all of us in the name of the First Presidency. President Oaks said: "As we enter this new year, let us prepare for an Easter celebration of the atoning sacrifice of Jesus Christ. ... No matter what others believe or do, we should celebrate the Resurrection of our living Savior by studying His teachings and helping to establish Easter traditions in our society as a whole, especially within our own families." As you can see, it is not just an invitation to have traditions. Instead, we use these traditions as a means to learn more about the Savior and remember His Resurrection.

The more we can connect the reason with our love for the Savior, the more we will be able to receive what we need or are seeking. President Nelson said, "Whatever questions or problems you have, the answer is always found in the life and teachings of Jesus Christ." And then he extended this invitation: "Learn more about His Atonement, His love, His mercy, His doctrine, and His restored gospel of healing and progression. Turn to Him! Follow Him!"

Ponder this in your hearts and minds: Do you believe President Nelson's invitation had the intention of helping us prepare a checklist where we will accumulate more knowledge and complete tasks so we can check off his invitation from our to-do lists? Or is he inviting us to consider the aspects of these eternal truths and principles as an opportunity to understand the "why" and connect the Savior's covenantal love for us with our lifelong discipleship journey?

Let me illustrate the principle that I am trying to convey. One option, which is probably extreme, could be to read all the messages from general conference all at once; then, when I am done, I will check this invitation from my to-do

Kérlek, ne értsétek félre a tevékenységekkel, a hagyományokkal, illetve a célok kitűzésével és az elérésükért végzett kemény munkával kapcsolatos megjegyzésemet – mindezzel semmi gond nincs! Azonban kérlek titeket, nyissátok meg a szíveteket és az elméteket azon lehetőség és áldás előtt, hogy megértsétek, miért tesszük ezeket a dolgokat, és miként gyakoroljuk a vallásunkat.

A Krisztus-központú hagyományok kiváló példája a kihívás, amelyet az Első Elnökség nevében eljárva Dallin H. Oaks elnöktől kaptunk mindannyian. Ezt mondta: „Az új év kezdetén készülünk fel Jézus Krisztus engesztelő áldozatának a húsvéti megünneplésére. [...] Bármit is hisznek vagy tesznek mások, mi ünnepeljük az élő Szabadító feltámadását azáltal, hogy tanulmányozzuk a tanításait és segítünk húsvéti hagyományokat kialakítani a társadalmunk egészében, különösképpen a saját családjunkon belül”. Ahogy látjátok, nem csupán arra szól a felkérés, hogy legyenek hagyományaink. Hanem hogy eszközként használjuk ezeket a hagyományokat arra, hogy többet tanuljunk a Szabadítóról és megemlékezzünk a feltámadásáról.

Minél inkább összekötjük az okot a Szabadító iránti szeretetünkkel, annál inkább képesek leszünk elnyerni azt, amire szükségünk van vagy amit keresünk. Nelson elnök ezt mondta: „Bármilyen kérdéseitek vagy gondjaitok legyenek is, a válasz mindig Jézus Krisztus életében és tanításában található.” Majd ezt a felhívást tette: „Tudjátok meg többet az Ő engeszteléséről, szeretetéről, irgalmáról, tanáról és visszaállított evangéliumáról, melyet a gyógyulás és a fejlődés jellemez. Forduljatok Őhöz! Kövessétek Őt!”

Gondoljátok ezt át a szívetekben és az elmétekben: Szerintetek Nelson elnök felkérésének az volt a célja, hogy segítsen nekünk összeállítani egy listát, ahol is több tudást halmozhatunk fel és több feladatot végezhetünk el, hogy aztán kipipálhassuk a felkérését a teendőink között? Vagy inkább arra kér minket, hogy gondolkodjunk el ezeknek az örök igazságoknak és tantételeknek a vonatkozásain, lehetőséget adva a miért megértésére, és összekötve a Szabadító irántunk való szövetséges szeretetét az élethosszig tartó tanítványságunk útjával?

Hadd szemléltessem a tantételt, amelyet megfogalmazni igyekszem. Az egyik lehetőség, amely valószínűleg végletes, hogy egyszerre elolvasom az összes általános konferenciai beszédet, aztán amikor végeztem, kipipálom ezt a felkérést

list without doing anything else with what I read. I understand this is an extreme case, but it is not unreal. Probably, many are at some point between this and the ideal.

The invitation is to study and ponder the messages from the general conference and use them to determine and understand what we each can do to improve.

When we accept the invitation, understanding the “why” behind it, we will have more opportunities to become closer to the Savior. We will begin to understand that because I love the Savior, I want to learn more about Him by studying the words of the living prophets. And because I love my fellow man, I will share the teachings of prophets, seers, and revelators with others, starting with my loved ones.

In both examples, you are doing a righteous thing. In one, the goal seems to be using the means that Heavenly Father and the Savior have given us, which are the messages shared during general conference. The second version embraces the profound blessing of gaining insight into the underlying reasons, offering a pathway to understand eternal truth and the blessings promised to all who make the teachings and life of our Savior, Jesus Christ, the focal point of their lives.

Dear brothers and sisters, I hope you can feel and see the importance of connecting our actions with our love for the Savior. In a globalized world, many voices will try to influence you and, if possible, lead you to believe that some fundamental truths of the restored gospel of Jesus Christ are unnecessary. These voices start with the essential truth of the need for a restoration in these the last days, including the necessity of having God’s kingdom on earth, represented by the restored Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.

You may hear voices insisting that only a personal relationship or understanding with the Savior is sufficient and that religion or the restored Church is unnecessary or nonessential. I invite you to be slow to consider or even be immune to being influenced by these misleading ideas and to be quicker to remember what the Savior has been telling and teaching us since an-

a teendőim között, anélkül, hogy az olvasottakkal bármit is kezdenék. Megértem, hogy végletes a felvetés, de nem elrugaszkodott. Sokan valószínűleg valahol e között és az eszményi között vannak.

A felkérés arról szól, hogy tanulmányozzuk és gondoljuk át az általános konferenciai üzeneteket, és a segítségükkel határozzuk meg és értsük meg, mit tehet mindegyikünk a fejlődésért.

Amikor elfogadjuk a felkérést és megértjük a mögöttes miértet, több lehetőségünk lesz közelebb kerülni a Szabadítóhoz. Elkezdjük megérteni, hogy mivel szeretem a Szabadítót, többet akarok tanulni Róla azáltal, hogy tanulmányozom az élő próféták szavait. És mivel szeretem a felebarátaimat, megosztom másokkal a próféták, látnokok és kinyilatkoztatók szavait is, kezdve a szeretteimmel.

Mindkét példában igazlelkűen jártok el. Az egyik esetben úgy tűnik, a cél az, hogy használjuk a Mennyei Atyától és a Szabadítótól kapott eszközöket, vagyis az általános konferencián megosztott üzeneteket. A második változat magában foglalja azt a mélyreható áldást, hogy betekintést nyerünk a mögöttes okokba, utat nyitva annak az örök igazságnak és az áldásoknak a megértéséhez, amelyekre mindenki ígéretet kapott, aki az élete gyújtópontjává teszi a Szabadítót, Jézus Krisztus tanításait és életét.

Kedves fivérek és nővérek! Remélem átérzitek és látjátok annak a fontosságát, hogy összekapcsoljuk a tetteinket a Szabadító iránti szeretetünkkel. Egy ilyen globalizált világban sok különböző hang igyekszik befolyásolni titeket, és ha lehetséges, elhítni veletek, hogy Jézus Krisztus visszaállított evangéliumának az alapvető igazságai között vannak olyanok, amelyek szükségtelenek. E hangok annál az elengedhetetlen igazságnál kezdik, mely szerint szükség volt visszaállításra ezekben az utolsó napokban, beleértve azt, hogy Isten királyságának jelen kell lennie a földön, amely királyságot Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus – visszaállított – Egyháza képviseli.

Hallhattok olyan hangokat is, amelyek azt bizonygatják, a személyes kapcsolatunk a Szabadítóval vagy az egyéni tudásunk Őróla elégséges, és a vallás vagy a visszaállított egyház szükségtelen vagy nélkülözhető. Arra kérlek titeket, hogy ne figyelmezzetek ezekre, sőt ne is legyetek fogékonyak ezen félrevezető elgondolások hatásaira; inkább legyetek gyorsak az arra való emlékezés-

cient times—beginning with the love of Heavenly Father and Jesus Christ for us and connecting our love for Them as the reason to follow Them.

God the Father and His Son came and spoke with Joseph Smith to restore Jesus Christ's Church and to initiate the dispensation of the fulness of times, His kingdom on earth. Therefore, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints is the means established by Heavenly Father to access covenants that enable us to return home. Thus, we need more than just a personal relationship with Heavenly Father and His Son; we require essential priesthood ordinances through which we make covenants with Them. This provides a covenantal connection with Them and grants us access to Their covenantal love, making it possible to attain the highest kingdom of glory prepared for all those who are true and faithful to their covenants.

With all the energy of my soul, I bear witness to the reality and divinity of our Savior, Jesus Christ. He loves you. He knows what is happening in your life. His arms are wide open, extending the invitation “Come unto me, ... and I will give you rest.”

I love the Savior, and my love for Him is my “why.” In the name of Jesus Christ, amen.

ben, amit a Szabadító mondott és tanított nekünk az ősi idők óta – kezdve Mennyei Atya és Jézus Krisztus irántunk való szeretetével, valamint hogy az Irántuk való szeretetünk legyen az ok arra, hogy kövessük Őket.

Az Atyaisten és Fia eljöttek, és szóltak Joseph Smithhez, hogy visszaállítsák Jézus Krisztus egyházát és bevezessék az idők teljessége adományozási korszakát, az Ő földi királyságát. Ezért Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza az a Mennyei Atya által megalapított mód, amelyen keresztül hozzáférünk a hazatérésünket lehetővé tevő szövetségekhez. Így hát többre van szükségünk a Mennyei Atyával és a Fiával való személyes kapcsolatnál: szükségünk van nélkülözhetetlen papsági szertartásokra, amelyeken keresztül szövetségeket kötünk Ővelük. Ez egy szövetséges kapcsolatot kínál Velük és hozzáférést biztosít az Ő szövetséges szeretetükhöz, lehetővé téve, hogy elnyerjük a dicsőség legmagasabb királyságát, amely mindazok számára van előkészítve, akik igazak és hűek a szövetségeikhez.

Lelkem minden erejével tanúságot teszek a Szabadítónk, Jézus Krisztus valóságáról és isteni voltáról. Szeret benneteket. Ő tudja, mi történik az életetekben. Kitárja a karját, és hív benneteket: „Jőjjetek én hozzám... és én megnyugosztalak titeket.”

Szeretem a Szabadítót, és az Őiránta való szeretetem az én miértem. Jézus Krisztus nevében, ámen.